Sygn. akt: KIO 3298/24, KIO 3302/24

WYROK

Warszawa, dnia 8 października 2024 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Monika Szymanowska

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2024 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

A. w dniu 9 września 2024 r. przez odwołującego „H. A.D." Sp. z o.o. we Wrocławiu

sygn. akt: KIO 3298/24,

B. w dniu 9 września 2024 r. przez odwołującego MAXTO Technology Sp. z o.o.

w Modlniczce sygn. akt: KIO 3302/24,

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Naczelny Sąd Administracyjny przy udziale uczestników po stronie zamawiającego:

- Softex Data S.A. w Warszawie w sprawach sygn. akt: KIO 3298/24 i KIO 3302/24,
- MAXTO Technology Sp. z o.o. w Modlniczce w sprawie sygn. akt: KIO 3298/24,

orzeka:

Sygn. akt: KIO 3298/24

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża odwołującego „H. A.D." Sp. z o.o. we

Wrocławiu i zalicza na poczet kosztów postępowania kwotę 19 822,00 zł (dziewiętnaście tysięcy osiemset dwadzieścia dwa złote) stanowiącą uiszczony wpis od odwołania i uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego.

Sygn. akt: KIO 3302/24

1. częściowo uwzględnia odwołanie i nakazuje zamawiającemu:

   1.1. unieważnienie wyboru oferty najkorzystniejszej,

   1.2. powtórzenie badania i oceny ofert, w tym wezwanie wykonawcy Softex Data S.A. w Warszawie do złożenia wyjaśnień treści oferty w zakresie sposobu i potwierdzenia spełnienia wymagań dokumentacji postępowania z rozdziału V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. f, g, o OPZ i z rozdziału IX współpraca systemu SKD z bramą segmentową i szlabanami pkt 3 OPZ,

2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie,
3. kosztami postępowania odwoławczego w części 1/2 obciąża zamawiającego

Naczelny Sąd Administracyjny oraz w części 1/2 obciąża odwołującego MAXTO Technology Sp. z o.o. w Modlniczce i:

3.1. zalicza na poczet kosztów postępowania kwotę 18 600,00 zł (osiemnaście tysięcy sześćset złotych) stanowiącą uiszczony wpis od odwołania i uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego,

3.2. zasądza od zamawiającego Naczelnego Sądu Administracyjnego na rzecz odwołującego MAXTO Technology Sp. z o.o. w Modlniczce kwotę 9 300,00 zł (dziewięć tysięcy trzysta złotych) tytułem zwrotu części kosztów postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie -Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Naczelny Sąd Administracyjny ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5, 00011 Warszawa, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Modernizacja systemów bezpieczeństwa i zabezpieczeń technicznych w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego", podzielone na części, o ogłoszeniu o zamówieniu publicznym opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2024 r. pod nr 390030-2024, dalej zwane „postępowaniem".

Postępowanie na dostawy o wartości powyżej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) dalej zwanej „p.z.p.", jest prowadzone przez zamawiającego w trybie przetargu nieograniczonego.

Odwołanie w sprawie o sygn. akt: KIO 3298/24:

W dniu 9 września 2024 r. 2024 r. odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w części I postępowania wniósł wykonawca „H. A.D." Sp. z o.o. ul. Jeleniogórska 67, 54-055 Wrocław (dalej zwany „odwołującym" lub „odwołującym H."). We wniesionym środku zaskarżenia odwołujący postawił zamawiającemu następujące zarzuty naruszenia (pisownia oryginalna):

1. art. 226 ust. 1 pkt 5) p.z.p. w zw. z 99 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 135 ust. 1 i ust. 2 p.z.p.

i art. 16 p.z.p. poprzez odrzucenie oferty Odwołującego w zakresie części I zamówienia – modernizacja systemu kontroli dostępu (SKD) z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia tj. zdaniem Zamawiającego urządzenie stanowiące Kontroler typ I oraz Kontroler typ II zaoferowane przez Odwołującego nie jest wyposażone we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2, co było wymogiem zawartym w opisie przedmiotu zamówienia podczas gdy

a. Zamawiający udzielając odpowiedzi na pytanie Wykonawcy nr 6 dopuścił

wykonanie systemu kontroli dostępu spełniającego poziom/grade 3 zgodnie z normami PN-EN60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015, a oferta

Odwołującego w zakresie integracji interfejsu, jest z tymi wymaganiami zgodna;

b. wniosek Zamawiającego jest błędny, albowiem kontrolery są wyposażone

w zintegrowany (wbudowany) port interfejsu RS485 (potocznie nazywany przez Zamawiającego interfejsem RS485) do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2;

co doprowadziło do naruszenia zasad przejrzystości oraz zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, a decyzja podjęta przez Zamawiającego pozostaje nieproporcjonalna w stosunku do przedmiotu zamówienia;

2. art. 239 ust. 1 i 2 p.z.p. oraz art. 17 ust. 1 i 2 p.z.p. poprzez wybór jako oferty

najkorzystniejszej oferty wykonawcy SOFTEX DATA S.A., która nie jest ofertą najkorzystniejszą, i zaniechanie dokonania wyboru oferty Odwołującego, która zgodnie z kryteriami oceny ofert powinna być uznana za ofertę najkorzystniejszą, co jednocześnie prowadzi do naruszenia zasady efektywności udzielania zamówień publicznych.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego, powtórzenia czynności badania i oceny ofert w postępowaniu z uwzględnieniem oferty odwołującego. Odwołujący wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania, a także dowodów z dokumentów: Polskiej Normy PN-EN 60839-11-1 - na fakt treści dokumentu, w szczególności sposobu rozumienia pojęcia

„integracja", karty produktu urządzenia EQU-R405 na fakt treści dokumentu, w szczególności parametrów urządzenia i zastosowanych rozwiązań technicznych i karty produktu urządzenia EQU-R 406 na okoliczność treści, w szczególności parametrów urządzenia i zastosowanych rozwiązań technicznych. Ponadto wniesiono o obciążenie zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego, w tym o zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów zastępstwa procesowego przed Krajową Izbą Odwoławczą.

W uzasadnieniu środka zaskarżenia odwołujący wskazał co następuje. Przedmiotem zamówienia w zakresie części I jest modernizacja systemu kontroli dostępu funkcjonującego w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego przy ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5, przy ul. Jasnej 2/4 oraz przy ul. Jasnej 6 w Warszawie. W zakresie tej części zamówienia oferty złożyło pięciu wykonawców: SOFTEX DATA S.A. z ceną 1 532 271,06 zł, odwołujący z ceną 1 169 000,00 zł, Serviceline sp. z o.o. z ceną 1 407 000,00 zł, Maxto Technology sp. z o.o. z ceną 2 066 400,00 zł i T4B sp. z o.o. z ceną 2 189 400,00 zł. W dniu 29 sierpnia 2024 r. Zamawiający poinformował o dokonaniu wyboru oferty Wykonawcy SOFTEX DATA S.A. jako oferty najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. Czynność odrzucenia oferty odwołującego jest nieprawidłowa, co w konsekwencji nieprawidłowym czyni czynność wyboru oferty najkorzystniejszej z uwagi na poniżej wskazane argumenty.

System kontroli dostępu (Access Control System lub SKD) to system umożliwiający dostęp lub ograniczający dostęp do

budynku, pomieszczenia lub innego obszaru. Jest to elektroniczna forma zabezpieczenia fizycznego, pozwalająca na zarządzanie dostępem do poszczególnych drzwi, bram i obiektów w ściśle określonym czasie. System ten może mieć

różne parametry, funkcjonalności oraz sposób budowy. Najważniejsze elementy systemu kontroli dostępu, które mają znaczenie dla rozpoznania odwołania to (w dużym uproszczeniu) czytnik kart dostępu umieszczony przy drzwiach, kontroler umożliwiający obsługę przejść kontrolowanych (czyli np. wejść do pomieszczeń) oraz karty zbliżeniowe, dzięki którym dochodzi do otwarcia drzwi, bram lub innych przejść. Na karcie zaszyfrowane są informacje o zakresie uprawnień, które podczas ich zbliżenia do czytnika są odczytywane, a następnie wysyłane do kontrolera. Jeżeli dana osoba ma odpowiednie uprawnienia, system umożliwi otwarcie drzwi. System ten może być wyposażony w różne funkcjonalności np. tworzenie grup i podgrup dostępowych, udzielanie dostępu według schematów czasowych, wprowadzenie zaawansowanych funkcji takich jak „anti-passback", czy funkcji ograniczającej liczbę osób jednocześnie przebywających w pomieszczeniu. Istotnym elementem systemu jest także serwer, który m.in. przechowuje historię zdarzeń, dane i uprawnienia osób korzystających z systemu kontroli dostępu, a także umożliwia monitorowanie w czasie rzeczywistym sytuacji w poszczególnych stacjach. Uogólniając, system objęty przedmiotem zamówienia ma chronić budynek Naczelnego Sądu Administracyjnego przed dostępem osób niepowołanych. Osoba, która ma zamiar wejść do budynku NSA lub konkretnego pomieszczenia znajdującego się w budynku, musi użyć swojego poświadczenia, którym ma być w przypadku niniejszego zamówienia, karta zbliżeniowa. Karta komunikować ma się z czytnikiem zamontowanym przy drzwiach, a czytnik z kontrolerem zamontowanym w budynku, aby odczytać informacje o rodzaju uprawnień danej osoby i w konsekwencji umożliwić bądź nie dostęp do pomieszczenia.

Zgodnie z załącznikiem nr 2a do SWZ – opis przedmiotu zamówienia dla cz. I (dalej: „OPZ"), przewidywany zakres prac obejmuje modernizację systemu kontroli dostępu wraz z pracami towarzyszącymi, zgodnie z projektem udostępnionym przez zamawiającego przed terminem składania ofert w siedzibie zamawiającego, w tym: demontaż i przekazanie do magazynu zamawiającego istniejących urządzeń systemu kontroli dostępu, które zamawiający wskaże jako przeznaczone do zachowania, demontaż i utylizacja pozostałych urządzeń systemu kontroli dostępu (nieprzewidzianych przez zamawiającego do dalszego użytkowania lub zachowania), zdemontowanego zbędnego okablowania i tras kablowych, budowa tam gdzie to niezbędne nowego okablowania i tras kablowych, dostawa, zainstalowanie, zaprogramowanie, uruchomienie i testy nowych urządzeń, przywrócenie pomieszczeń i terenu do stanu poprzedniego, zintegrowanie Systemu SKD z istniejącym systemem dźwigów osobowych (w budynku przy ul. Jasnej 6), zintegrowanie Systemu SKD z istniejącymi systemami sygnalizacji alarmu pożarowego we wszystkich budynkach NSA, zintegrowanie Systemu SKD z istniejącym systemem „elektronicznej listy obecności" we wszystkich budynkach NSA, przetestowanie Systemu pod kątem poprawności działania, zainstalowanie i konfiguracja oprogramowania zarządzającego Systemem SKD dla obsługi

recepcji oraz administratorów Systemu, na stanowiskach komputerowych dostarczonych przez wykonawcę, zainstalowanie i konfiguracja oprogramowania wizualizacyjnego Systemu SKD dla ochrony oraz administratorów Systemu, na stacjach roboczych dostarczonych przez wykonawcę, przekazanie zamawiającemu wszystkich licencji, kluczy, haseł do zainstalowanego oprogramowania, stacji roboczych, serwerów itp., serwisowanie i konserwacja Systemu w okresie gwarancji, przy czym przeglądy serwisowe powinny się odbywać nie rzadziej niż raz w roku, chyba, że producent urządzeń zaleca częstsze przeglądy, bezpłatna aktualizacja oprogramowania zarządzającego oraz firmware urządzeń do najnowszych wersji w całym okresie gwarancji, niezwłocznie po pojawieniu się nowej wersji, przeszkolenie pracowników zamawiającego (do 10 osób) z zakresu obsługi i eksploatacji nowego Systemu oraz wykonanie dokumentacji powykonawczej, uzgodnionej z rzeczoznawcą ds. ochrony przeciwpożarowej wraz z przekazaniem praw autorskich.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z rozdziałem III pkt 10 SWZ projekt Systemu Kontroli Dostępu, który udostępniany był wykonawcom na miejscu u zamawiającego, stanowi projekt koncepcyjny zamawiającego, na podstawie którego wykonawca zaprojektuje i wykona System SKD, z zastrzeżeniem, iż w nowo zaprojektowanym systemie SKD ilości przejść nie mogą zostać zmodyfikowane, natomiast pozostałe elementy, w tym ilość kontrolerów może ulec zmianie względem projektu koncepcyjnego. W pkt III OPZ „Wymagania ogólne dotyczące prowadzenia prac", ppkt 6) lit. c) zamawiający zastrzegł, że urządzenia i oprogramowanie zarządzające, wchodzące w skład Systemu, pod względem jakościowym powinny spełniać wymagania zawarte w Kryteriach Certyfikacyjnych opartych o dokumenty normatywne: PN-EN-50130-4 Systemy alarmowe - Kompatybilność elektromagnetyczna; PN-EN 60839-11-15 i PN-EN 60839-11-26 Systemy kontroli dostępu dla klasy dostępu B i rozpoznania 2; Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii (dyrektywa NIS 2); Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych – RODO, m.in. w zakresie anonimizacji danych osobowych.

Treść SWZ budziła wątpliwości wykonawców, dlatego na podstawie art. 135 ust. 1 p.z.p. zwrócili się oni do zamawiającego z wnioskiem o wyjaśnienia treści SWZ. W postępowaniu padło 36 pytań. Warto zwrócić uwagę na brzmienie pytania nr 6 do SWZ: „Nie ma norm: PN-EN 60839-11-15 i PN-EN 60839-11-26 oraz klas dostępu B i rozpoznania 2. Jest norma PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015, w których są tzw poziomy bezpieczeństwa od 1 do 4. Wytyczne Ministerstwa Sprawiedliwości wskazują użycie systemu Kontroli Dostępu poziomu 3, w związku z tym prosimy o akceptację dostawy system

spełniającego poziom/grade 3." Zamawiający odpowiedział na to pytanie następująco: „Zamawiający dopuści dostawę systemu spełniającego poziom/grade 3 zgodnie z normami PNEN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015.".

Odwołujący, biorąc pod uwagę całość dokumentacji zamówienia, w tym treść odpowiedzi na pytania, sporządził ofertę na system kontroli bezpieczeństwa spełniający wyżej opisane normy (tj. normy PNEN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2

2015.), dobierając odpowiednio jego elementy, sposób montażu, oprogramowanie itp. W świetle ugruntowanego orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej treść odpowiedzi na pytania wykonawców udzielona w trybie art. 135 ust. 1 i 2 ustawy p.z.p. stanowi integralną część SWZ. Ocena ofert wykonawców winna dokonywać się z uwzględnieniem wyjaśnień i zmian SWZ dokonanych w ramach udzielonych odpowiedzi, co jest bezwzględnie wiążące dla wykonawców. Ratio legis art. 135 ust. 2 ustawy p.z.p. polega na uzyskaniu przez wykonawców pewności co do wymagań zawartych w specyfikacji warunków zamówienia, w szczególności dotyczących opisu przedmiotu zamówienia i w konsekwencji umożliwieniu podjęcia decyzji, czy są w stanie ubiegać się o udzielenie zamówienia i złożyć oferty niepodlegające odrzuceniu. Każdorazowo, jeżeli wyjaśnienia treści specyfikacji prowadzą do nadania jej zapisom nowego znaczenia, mamy do czynienia z modyfikacją (zmianą) jej treści. Odpowiedź na pytanie związane ze specyfikacją staje się częścią SWZ i może zmieniać jej pierwotną treść. W takim przypadku zamawiający nie musi dokonywać żadnych dodatkowych czynności, ponieważ zarówno on, jak i wykonawcy, są związani treścią pytań i odpowiedzi.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2024 r. zamawiający wezwał odwołującego do złożenia wyjaśnień, ponieważ powziął wątpliwość, czy oferta odwołującego spełnia wymagania wskazane w OPZ – w pkt V ppkt 4) lit. a) oraz w pkt V ppkt 1 lit g)). Zamawiający wskazał w wezwaniu: „Zamawiający określił w OPZ (załącznik nr 2a do SWZ) w rozdziale V punkt 4 lit. a) następujące wymagania: „Wymagane cechy urządzeń sterujących (kontrolerów) Systemu SKD: a) urządzenia decyzyjne (kontrolery przejść) powinny być wyposażone we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2. Interfejs ten powinien zapewniać stały monitoring pracy podłączonych do niego czytników z możliwością wykrywania prób sabotażu, takich jak: zdjęcie czytnika ze ściany lub utrata komunikacji z czytnikiem”. Powyższe wymaganie potwierdza również postanowienie w rozdziale V punkt 1 lit. g) OPZ: „Identyfikacja osób i pojazdów w Systemie SKD: g) czytniki identyfikatorów powinny zapewniać szyfrowaną komunikację z urządzeniami decyzyjnymi przejść (kontrolerami przejść), wykorzystującą protokół OSDPv2 (Open Supervised Device Protocol), opierający się na komunikacji LAN”. W związku z powyższym zamawiający zwraca się z prośbą o wyjaśnienie: - czy w ramach zaoferowanego rozwiązania system R. do obsługi OSDPv2 wymagać będzie zastosowania dodatkowego

urządzenia lub interfejsu konwertującego protokół OSDPv2 na standard transmisji R.’a, np. w postaci interfejsu MCI-3; - czy w ramach zaoferowanego rozwiązania system R. posiada wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2 czyli bezpośrednią obsługę kontrolerów wykorzystując protokół OSDPv2.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 9 sierpnia 2024 r., odwołujący wyjaśnił, że jego oferta zawiera wszystkie niezbędne urządzenia w zakresie systemu kontroli dostępu, które umożliwiają podłączenie czytników obsługujących protokół OSDPv2. Zaoferowane rozwiązanie systemu R. posiada wbudowany port komunikacyjny („interfejs”) do podłączenia czytników pracujący w 1-szej warstwie fizycznej LAN (obsługującej warstwę fizyczną interfejsu RS485), który obsługuje protokół OSDPv2. Zaoferowane rozwiązanie nie będzie wymagać dostarczenia żadnych dodatkowych urządzeń w zakresie SKD. Kontroler składa się z płyt i obudowy, specjalizowanych kostek zaciskowych zasilacza, akumulatora i innych niezbędnych elementów. Wszystkie elementy kontrolera są zintegrowane ze sobą. Jednocześnie wyjaśnił, że rozwiązanie zaproponowane przez odwołującego spełnia poziom/grade 3 zgodnie z normami PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015, których zastosowanie zamawiający przewidział. W wyjaśnieniach zwrócono uwagę, że pojęcie „interfejs konwertujący protokół” nie jest pojęciem normatywnym ani technicznym z zakresu telekomunikacji i metod konwersji sygnału, a także że MCI-3 jest interfejsem komunikacyjnym a nie interfejsem konwertującym. MCI-3 jest elementem kontrolera, przy czym sam fakt, że jest oddzielną pozycją handlową w ofercie producenta nie może świadczyć o tym, że MCI-3 nie jest zintegrowane z kontrolerem lub że jest czymś „dodatkowym”. Wszystkie elementy kontrolera – w tym MCI-3 objęte są ofertą odwołującego i są zgodne z warunkami zamówienia.

Zamawiający na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. odrzucił ofertę odwołującego, wskazując, że „Zamawiający wymagał aby urządzenia decyzyjne (kontrolery przejść) były wyposażone we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2. (…) kontrolery typu I oraz typu II są urządzeniami, które nie spełniają wymagania zamawiającego, gdyż sam kontroler dla systemu R. nie posiada wbudowanego interfejsu RS485 do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2, w związku z tym nie ma możliwości bezpośredniej obsługi kontrolerów wykorzystując protokół OSDPv2. Zgodnie z informacjami Producenta do obsługi OSDPv2 zaoferowane rozwiązanie wymagać będzie zastosowania dodatkowego interfejsu MCI-3 konwertującego protokół OSDPv2 na standard transmisji R.’a. Interfejs MCI-3 zgodnie z informacjami Producenta, jest dodatkową pozycją katalogową możliwą do zakupu i podłączenia do kontrolera, jednak nie jest elementem wbudowanym w kontroler.” Zdaniem zamawiającego, skoro do obsługi protokołu OSDPv2 konieczny jest Interfejs MCI-3, który stanowi dodatkowy

element, który nie jest wbudowany w kontroler, to znaczy, że nie spełnia on wymogu pkt V ppkt 4) lit. a) OPZ.

W ocenie odwołującego twierdzenia zamawiającego o braku spełnienia warunku integracji kontrolera z interfejsem RS485 (Protokołem OSDPv2) poprzez zastosowanie kilku płytek, w tym MCI-3 w jednej obudowie, co miałoby świadczyć o niespełnieniu warunków zamówienia, są całkowicie chybione. Zaoferowane rozwiązanie spełnia wszelkie wymagania stawiane w OPZ. W pierwszej kolejności podnieść należy, że zamawiający w swoich wywodach całkowicie pominął, że w odpowiedzi na pytanie 6. określił warunki wykonania przedmiotu zamówienia, jednoznacznie dopuszczając dostawę systemu spełniającego poziom/grade 3 zgodnie z normami PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015. Rozwiązanie zaproponowane przez odwołującego jest zgodne z powołanymi normami w zakresie integracji, a więc powinno zostać zaakceptowane przez zamawiającego. Normy te nie wymagają, aby interfejs (rozumiany m.in. jako port komunikacyjny) był zamontowany na wspólnej (tylko jednej) płytce elektroniki wraz z procesorem kontrolera. Powołane normy zakładają wręcz modularyzację poszczególnych bloków kontrolera (czyli zakładają istnienie kilku płytek elektroniki). Odpowiedź na zapytanie do treści SWZ winna być traktowana jako integralna część SWZ.

Skoro zamawiający wymagał, aby zastosowane rozwiązanie było zgodne z określonymi normami, to naczelnym wyznacznikiem dla ofert składanych przez wykonawców powinny być te normy. Zgodnie z art. 101 ust. 1 p.z.p. przedmiot zamówienia opisuje się, z uwzględnieniem odrębnych przepisów, w jeden z następujących sposobów m.in. przez: Polskie Normy przenoszących normy europejskie. Normy powstały po to, aby skomplikowane techniczne systemy były budowane w oparciu o jednolite zasady dające gwarancje bezpieczeństwa i wydajności. Zamawiający, odnosząc się do konkretnych norm ma pewność, że system będzie działał prawidłowo i zapewni oczekiwane funkcjonalności. Niekiedy zdarza się, że zamawiający w dokumentacji przetargowej odnoszą się nie tylko do konkretnych norm, ale także stawiają inne warunki, posługując się nomenklaturą nietechniczną, która może być zrozumiana na wiele sposobów. W niniejszej sprawie zamawiający używa pewnych nazw, które w nomenklaturze normatywnej mają inne znaczenie aniżeli w mowie potocznej. Tego rodzaju wymagania stawiane przez zamawiających, jeżeli nie są jednoznaczne, powinny być interpretowane (wykładane) przez pryzmat zasad określonych w odpowiednich normach. Ewentualne rozbieżności i niejednoznaczność zapisów OPZ z normami, których zastosowanie jest przez zamawiającego wymagane, nie powinny być wykładane na niekorzyść wykonawcy. Fakt, że niejasności czy brak precyzji postanowień SWZ nie mogą być interpretowane na niekorzyść wykonawcy potwierdza bogate orzecznictwo Izby.

Zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 6 zamawiający dopuścił system SKD spełniający Grade 3 wg Polskiej Normy PN-EN 60839-11-1 Systemy alarmowe i elektroniczne systemy zabezpieczeń Część 11-1: Elektroniczne systemy kontroli dostępu Wymagania dotyczące systemów i komponentów (dalej: „Norma"). Norma jest identycznym tłumaczeniem angielskiej wersji Normy Europejskiej EN 60839-11-1:2013 wraz z poprawką EN 60839-11-1:2013/AC:2015, stanowiącej wprowadzenie – bez żadnych modyfikacji – Normy Międzynarodowej IEC 60839-11-1:2013. Na 8-mej stronie Normy w dziale 3 „Terminy i definicje" w punkcie 3.3 zawarto definicję, zgodnie z którą „centrala kontroli dostępu" i „kontroler" to jest to samo urządzenie stanowiące część systemu kontroli dostępu, która komunikuje się z czytnikami, urządzeniami ryglującymi i czujnikami i podejmuje decyzję o przyznaniu albo odmowie dostępu przez przejście. Centrala kontroli dostępu i kontroler są to więc pojęcia synonimiczne. Na 19-tej stronie Normy w dziale nr 4 „Skróty" zawarto objaśnienie skrótu ACU, który oznacza centralę kontroli dostępu. Skoro centrala kontroli dostępu i kontroler to pojęcia synonimiczne, to ACU jest skrótem dla kontrolera (ACU = KONTROLER). Na stronie 22 Normy w dziale 5 „Model koncepcyjny i architektura systemu" znajduje się rysunek nr 2 przedstawiający typową architekturę elektronicznego systemu kontroli dostępu (SKD). SKD składa się zatem z zespołu wszystkich bloków obramowanych linią ciągłą, w szczególności bloku Przetwarzania tj. Procesora, Interfejsu użytkownika, samoobrony (tj. antysabotażu – czujnika otwarcia obudowy i oderwania obudowy od ściany), Monitorowania zasilania, Interfejsu przejścia kontrolowanego, Powiadomienia, Przetwarzania danych identyfikacyjnych.

Na środku przywołanego w odwołaniu schematu widać skrót ACU, odnoszący się do pozycji objętych „szarą strefą", połączonych ze sobą dwukierunkowymi strzałkami tj. „Przetwarzanie", „interfejs", „samoobrona", „Monitorowanie", „Zarządzanie systemem", „Interfejs przejścia kontrolowanego", „Powiadamianie", „Przetwarzanie danych identyfikacyjnych". Skoro ACU to kontroler, to ten fragment przedstawia zestaw poszczególnych bloków składowych kontrolera. MCI-3 zgodnie z powyższymi definicjami jest „przetwarzaniem danych identyfikacyjnych" oraz „powiadamianiem (przejściem"), ale nie tylko. Można wskazać, że jest niejako elementem składowym interfejsu, zawiera port komunikacyjny do obsługi standardu RS-485 (jest jedną stroną interfejsu, kolejną jest kabel oraz port znajdujący się w czytniku) oraz spliterem, czyli urządzeniem pozwalającym dołączyć dwa czytniki do jednego wejścia kontrolera, a także elementem pamięci zewnętrznej użycia czytnika. MCI-3 ma więc co najmniej 3 funkcje. Interfejs MCI-3 jest zatem blokiem składowym ACU i według oferty oraz instrukcji Producenta, byłby jedną z płytek umieszczonych w obudowie wraz z innymi blokami składowymi ACU.

W treści normy, dwa wersy poniżej rysunku wskazane jest: „Funkcje mogą być rozproszone i mogą być zlokalizowane w więcej niż jednej obudowie albo zintegrowane w jednej szafie." W Normie została zawarta wyraźna i jednoznaczna definicja sposobu zintegrowania kontrolera (ACU). Norma dopuszcza integrację poprzez wspólną szafę (obudowę). Nie ma zatem nakazu integracji poprzez wspólną płytkę elektroniki dla wszystkich bloków z rysunku 2. Tym samym w opinii odwołującego nieuzasadnione jest stanowisko zamawiającego o niezgodności oferty odwołującego z warunkami zamówienia. Odwołujący przywołał poglądowy rysunek kontrolera (ACU) zamkniętego w obudowie (szafie), który jest przedmiotem jego oferty i wskazał, że warunek z pkt V ppkt 4) lit. a) OPZ co do wyposażania kontrolera we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2v został sformułowany w bardzo ogólny sposób. Zamawiający w SWZ nie wyjaśnił jakiego stopnia integracji (wbudowania) oczekuje. Zintegrowany oznacza jedynie połączony w całość lub będący częścią całości

Dalej odwołujący podkreślił, że skoro w nauce klasyfikuje się różne poziomy integracji urządzeń elektronicznych, a zamawiający nie określił, jakiego poziomu integracji oczekuje, to nie może po upływie terminu składania ofert wyciągać negatywnych konsekwencji względem wykonawców za rzekomy brak integracji, w sytuacji gdy w ofercie zastosowano stopień integracji zgodny z Normą wskazaną przez zamawiającego. W dokumentach zamówienia nie było wyraźnego żądania co do zapewnienia integracji zasilacza z kontrolerem, kontrolera z transformatorem, kontrolera z elementami sprzęgowymi na jednej płytce drukowanej PCB. W nomenklaturze technicznej istnieje kilka poziomów integracji. Kontroler można zintegrować na następujące sposoby: 1) jedna obudowa (szafka metalowa lub z tworzywa, ale metalizowana), a w niej: płyta główna kontrolera, złącza/zaciski do przewodów, zasilacz, moduły wyjścia do czytnika/czytników, przekaźniki, moduły wyjścia do urządzeń wykonawczych (zamków elektrycznych), moduły wejścia do urządzeń nadzorowanych (czujek otwarcia drzwi, czujek użycia przycisku wyjścia ewakuacyjnego); 2) jedna obudowa w sposób na trwałe połączona ze wszystkimi elementami elektroniki poprzez np. zalanie żywicą lub zaklejenie na stałe; 3) jedna obudowa z kilkoma płytkami elektroniki wpiętymi w złącza szczelinowe wiązkami lub dedykowanymi kablami krosowymi, co pozwala na znaczną swobodę w konfiguracji kontrolera w celu np.: uzyskania obsługi większej niż 1 para drzwi, zapewnienia pamięci dodatkowej zdarzeń niezależnej od pamięci na płycie głównej kontrolera, zapewnienia lub zmiany stopnia ochrony przeciwprzepięciowej, przeciwzakłóceniowej czy podsłuchu sygnału za pośrednictwem przewodów.

Odwołujący dodał, że cechą wspólną powyższych poziomów integracji kontrolera jest jego obudowa metalowa lub z tworzywa, ale metalizowana (ekranowana) w celu ograniczenia ingerencji i podsłuchu, zawierająca co najmniej jedną płytę główną kontrolera

z jednym procesorem (czasem są 2 procesory dla zapewnienia redundancji), oraz pewną liczbę płytek elektroniki (PCB) o różnych funkcjach, zacisków do przyłączenia przewodów dla urządzeń peryferyjnych czy magistrali łączącej kontrolery. Elementy te – zależnie od wymaganego poziomu integracji – mogą być: niezintegrowane z płytą główną ani obudową, zintegrowane z płytą główną, ale niezintegrowane z obudową (integracja tylko na poziomie elektroniki) lub zintegrowane zarówno z płytą główną, jak i z obudową kontrolera (integracja na poziomie pełnym elektroniki z mechaniką – zazwyczaj jest to zalana żywicą obudowa z wyprowadzonymi kablami lub zaciskami). Stopień integracji wykorzystany przez odwołującego opisuje punkt trzeci.

Analizując treść uzasadnienia odrzucenia oferty, wydaje się, że oczekiwaniem zamawiającego, było zastosowanie jednej płytki w obudowie. Takie oczekiwanie nie zostało jednak w ogóle skonkretyzowane w warunkach zamówienia. Jeżeli faktycznie zamawiający oczekiwał określonego poziomu i zakresu integracji, to powinien określić wymagania w tym przedmiocie w treści dokumentów zamówienia. Co więcej, powinien to uczynić posługując się językiem specjalistycznym, używanym w branży systemów zabezpieczeń, a zatem przy użyciu terminów technicznych, w szczególności zaś poprzez zastosowanie definicji wykorzystywanych w normach, czyli specyfikacjach technicznych przyjętych przez krajową, europejską lub międzynarodową instytucję normalizacyjną w celu powtarzalnego i stałego stosowania, której przestrzeganie nie jest obowiązkowe, w tym Polską Normę, normę europejską lub normę międzynarodową.

Według odwołującego, skoro zamawiający nie zdefiniował czym jest wbudowanie (integracja) lub jakiego poziomu integracji oczekuje, należało stosować definicję normatywną według wskazanej przez zamawiającego Normy, tj. normy PN-EN 60839-11-1. Jak już zostało wyjaśnione wyżej, zgodnie z Normą, integrację (wbudowanie) należy rozumieć jako umieszczenie pewnej liczby płytek realizujących funkcje wskazanych wyżej bloków składowych ACU (kontrolera) w jednej wspólnej szafie t.j. obudowie. Jednym z takich elementów umieszczonych we wnętrzu kontrolera jest właśnie moduł MCI-3. Jeszcze raz należy podkreślić, że Norma definiuje kontroler jako zestaw płytek zamkniętych w jednej obudowie. Powyższe oznacza, że twierdzenia zamawiającego o braku spełnienia warunku integracji kontrolera z interfejsem RS485 (Protokołem OSDPv2) poprzez zastosowanie kilku płytek (w tym MCI-3) w jednej obudowie, a tym samym niespełnienie warunku określonego w SWZ przez ofertę odwołującego, jest całkowicie chybione.

W opinii odwołującego zamawiający błędnie uznał, że w rozwiązaniu proponowanym przez odwołującego nie ma możliwości bezpośredniej obsługi kontrolerów wykorzystując protokół OSDPv2, ponieważ MCI-3, który to umożliwia, jest dodatkowym urządzeniem. MCI-3 chociaż jest osobną pozycją katalogową u danego producenta jest częścią składową kontrolera. Wskazać należy, że obudowa także może być osobną pozycją katalogową, mimo

że jest częścią kontrolera. Sama możliwość zakupu określonego elementu systemu jako pojedynczego urządzenia nie może przesądzać o tym, że nie jest to element zintegrowany z kontrolerem. Decydujące znaczenie ma bowiem architektura (budowa) całego systemu SKD, a nie sama możliwość zakupu pojedynczych elementów składających się na ten system u producenta czy dostawcy komponentów. Wyjaśnienia złożone przez odwołującego w dniu 9 sierpnia 2024 r. jednoznacznie potwierdzają, że oferta odwołującego zapewnia kompletny system, spełniający wszelkie wymagania stawiane zamawiającego.

Odwołujący podsumował, że okoliczności podane przez zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia oferty nie oznaczają wcale, że oferta nie spełnia warunków zamówienia. Zamawiający, konstruując warunki zamówienia, nie zawarł bowiem ścisłych wymagań co do stopnia integracji interfejsu z kontrolerem ani co do sposobu, w jakim dochodzić ma do obsługi protokołu OSDPv2. To oznacza, że na etapie oceny ofert zamawiający w sposób nieuprawniony egzekwuje wymagania, które nie były znane wykonawcom na etapie przygotowywania ofert. Zamawiający odrzucił ofertę odwołującego z uwagi na brak spełnienia wymogów, których w OPZ czy innych dokumentach zamówienia nie było, co stanowi naruszenie przepisów ustawy. Niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia musi być pewna i oczywista, tym samym nie może to być niezgodność wyinterpretowana z treści niestanowiących pełnych danych o planowanym rozwiązaniu projektowym.

Odwołujący podkreślił również, że opis przedmiotu zamówienia nie może pozostawiać żadnych wątpliwości lub możliwości dowolnej jego interpretacji. Kluczowe dla oceny prawidłowości postepowania jest precyzyjność opisu przedmiotu zamówienia, ponieważ on determinuje prawidłowe ustalenie przez wykonawców ceny. Przedmiot zamówienia winien być opisany tak, aby wykonawcy mieli wiedzę na temat wszystkich czynników wpływających na sporządzenie oferty. Wykonawcy nie powinni domyślać się oczekiwań zamawiającego lub ich wyinterpretować z SWZ. Skoro zamawiający: a) wymagał, aby interfejs był zintegrowany, b) istnieją różne stopnie integracji, c) zamawiający nie podał stopnia integracji, to wykonawca nie może zgadywać, czynić hipotetycznych założeń, jaki stopień ingerencji będzie zadowalający. Wykonawca opiera się wyłącznie na treści SWZ, w tym OPZ i zakłada, że wszelkie wymagania zamawiającego są skonkretyzowane w dokumentacji w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Jeżeli zamawiający milczy o stopniu integracji i powołuje się jednocześnie na określone normy techniczne i określony w nich stopień bezpieczeństwa, to każde rozwiązanie zgodne z powołanymi normami należy uznać za zgodne z warunkami zamówienia.

W realiach niniejszej sprawy, zdaniem odwołującego dochował on należytej staranności i zastosował się do udzielonych przez zamawiającego odpowiedzi na pytania do treści SWZ oraz pozostałych warunków – zaoferował system spełniający poziom/grade

3 zgodnie z normami PN-EN-60839-11-1 2014 i PNEN-60839-11-2 2015 również w zakresie stopnia ingerencji. Na

podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. można odrzucić ofertę wyłącznie, gdy zawartość merytoryczna oferty nie odpowiada ukształtowanym przez zamawiającego i zawartym w dokumentach zamówienia wymaganiom, które są jasne i precyzyjne, co w realiach niniejszej sprawy nie miało miejsca. Aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. musi być możliwe określenie, na czym konkretnie polega niezgodność, czyli co i w jakim zakresie w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie postanowieniami SWZ. Wymaganie z pkt V ppkt 4) lit a) takich walorów nie posiada.

W szczególności, że wykonawcy, którzy złożyli oferty w postępowaniu, a których oferty nie została odrzucone, także oferują rozwiązania o innym stopniu integracji aniżeli oczekiwany przez zamawiającego stopień wynikający z uzasadnienia odrzucenia oferty odwołującego. Oferta Maxto Technology Sp. z o.o. zawiera kontroler KDT 2000E AES 128, którego płyta kontrolera (sam producent wyróżnia kontroler jako całość, i osobno płytę kontrolera) zawiera zintegrowane (wbudowane) dodatkowe płytki umieszczone na złączach pionowo, nie jest to jednak integracja poprzez zawarcie wszystkiego na stałe na jednej płytce jak tego oczekuje od odwołującego zamawiający. Elementy te mogą być modyfikowane w różny sposób („wypinane" lub „dokładane"). Jedynie wizualnie wydaje się jakby były integralną częścią płyty głównej, co obrazuje zdjęcie umieszczone na stronie internetowej producenta. W takich okolicznościach działanie zamawiającego stanowi naruszenie podstawowych zasad udzielania zamówień publicznych, w tym zasady przejrzystości, uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zapewnienie zachowania zasady uczciwej konkurencji obliguje zamawiającego do stworzenia warunków umożliwiających wykonawcom konkurowanie między sobą w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na uczciwych zasadach. Z kolei w celu zapewnienia przejrzystości postępowania motywy, którymi kieruje się zamawiający podejmując decyzje w postępowaniu muszą wynikać z zasad określonych w dokumentach postępowania i uzasadnienia przez zamawiającego tych decyzji w dokumentach postępowania i są niezmienne w toku prowadzonego postępowania.

Według odwołującego nieprecyzyjność w określeniu warunków zamówienia wynika także z posługiwania się wyrażeniami, które mają inne znaczenie, niż nadaje im zamawiający. Z interpretacji treści OPZ można się jedynie domyślać, że dla zamawiającego interfejs oznacza to samo co urządzenie obsługujące interfejs, które – zgodnie z OPZ – powinno być wbudowane (zintegrowane) w kontroler. Należy jednak podkreślić, że interfejs nigdy nie składa się tylko z jednego urządzenia. Interfejs to narzędzie do komunikacji (inaczej „sprzężenie") - w tym wypadku między czytnikiem, a kontrolerem. Interfejs składa się z urządzeń, które go obsługują np. dwóch portów połączonych stosownym medium (kablem).

RS-485 to jeden ze standardów przesyłu danych między urządzeniami przemysłowymi (sposób przesyłu danych za pomocą dwu- lub czterożyłowego przewodu miedzianego o odpowiedniej tłumienności, impedancji falowej i paśmie przenoszenia – paśmie częstotliwościowym). Takie rozumienie sformułowania „interfejs RS485" przyjmują także producenci, w tym producent urządzeń zaoferowanych przez wykonawcę Softex Data S.A., którego oferta została wybrana jako najkorzystniejsza. Odwołujący załącza karty katalogowe zawierające opis urządzeń, w których zaznaczono odpowiednie fragmenty. W kontrolerze zawsze znajduje się zatem tylko jeden element obsługujący interfejs – port komunikacyjny obsługujący standard RS-485, następnym drugim elementem jest kabel (medium) i kolejny trzeci element - port komunikacyjny RS-485 w czytniku. Nie jest możliwe zatem tylko na podstawie treści warunku z pkt V ppkt 4) lit. a) wywiedzenie, czego oczekuje zamawiający, tj. które urządzenia i w jaki sposób powinny być ze sobą zintegrowane, skoro Interfejs nie jest urządzeniem samodzielnym.

Odwołujący dodał, że zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 i 2 p.z.p. oraz art. 17 ust. 1 i ust. 2 p.z.p. poprzez wybór jako oferty najkorzystniejszej oferty wykonawcy Softex Data S.A. jest konsekwencją podniesionego i opisanego powyżej zarzutu dotyczącego niesłusznego odrzucenia oferty odwołującego. Zamawiający zobligowany jest wybrać ofertę najkorzystniejszą na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w SWZ, z uwagi na to, co zostało wykazane powyżej, oferta odwołującego nie powinna zostać odrzucona jako niezgodna z warunkami zamówienia. Tym samym w opinii odwołującego zamawiający winien unieważnić czynność wyboru oferty najkorzystniejszej z dnia 29 sierpnia 2024 r., a następnie powtórzyć czynność badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty odwołującego, która powinna zostać uznana za ofertę najkorzystniejszą.

Działając w imieniu i na rzecz zamawiającego odpowiedź na odwołanie w formie pisemnej wniósł pełnomocnik strony wskazując, iż zamawiający wnosi o ich oddalenie odwołania w całości, zgodnie z uzasadnieniem wskazanym w jego piśmie procesowym z dnia 27 września 2024 r.

Wobec spełnienia przesłanek art. 525 ust. 1-3 p.z.p. Izba dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym w sprawie sygn. akt: KIO 3298/24 wykonawców: Softex Data S.A. ul. Poleczki 40, 02-822 Warszawa (dalej zwanego jako „przystępujący Softex") i MAXTO Technology Sp. z o.o. ul. Willowa 87, 32-085 Modlniczka (dalej zwanego jako „przystępujący Maxto"), którzy zgłosili przystąpienie po stronie zamawiającego. Przystępujący przedstawili swoje stanowiska procesowe w formie pisemnej – pisma z dnia 27 września 2024 r., wnosząc o oddalenie odwołania, zgodnie z uzasadnieniem przez nich wskazanym.

Odwołanie w sprawie o sygn. akt: KIO 3302/24:

W dniu 9 września 2024 r. 2024 r. odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego w części I postępowania wniósł wykonawca MAXTO Technology Sp. z o.o. ul. Willowa 87, 32-085 Modlniczka (dalej zwany „odwołującym" lub „odwołującym Maxto"). Odwołujący postawił zamawiającemu następujące zarzuty naruszenia (pisownia oryginalna): 1. art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Softex

pomimo, że jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia;

2. art. 128 ust. 4 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania Softex do złożenia

wyjaśnień w zakresie treści dokumentów i oświadczeń złożonych w Postępowaniu;

3. 223 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania Softex do złożenia wyjaśnień

treści oferty i innych dokumentów i oświadczeń;

4. art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wybór oferty Softex pomimo, że nie jest to oferta

najkorzystniejsza;

5. art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp poprzez prowadzenie Postępowania w sposób

niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców i nieprzejrzysty.

Wobec powyższego odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu: powtórzenia czynności badania i oceny ofert oraz unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, odrzucenia oferty Softex Data S.A. w Warszawie (dalej także jako „Softex").

Uzasadniając odwołanie odwołujący wskazał co następuje. Zgodnie z rozdz. XV ust. 1 SWZ: „[…] Oferta powinna być złożona wyłącznie za pośrednictwem Platformy, w sposób opisany w dokumentach zamówienia, przy czym składając ofertę Wykonawca powinien dodać następujące dokumenty elektroniczne: Dokumenty stanowiące treść oferty: 1) wypełniony Formularz ofertowy, sporządzony z wykorzystaniem wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do SWZ; 2) Formularz specyfikacji technicznej - sporządzony odrębnie dla każdej części zamówienia, na którą Wykonawca składa ofertę, z wykorzystaniem wzoru stanowiącego odpowiednio załącznik nr 1a do SWZ (w części I), nr 1b do SWZ (w części II), nr 1c do SWZ (w części III). Dokumenty ww. stanowią treść oferty, a ich niezłożenie wraz z ofertą będzie skutkować odrzuceniem oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W rozdz. XV ust. 6 i 7 SWZ zamawiający odpowiednio potwierdził: „Oferta z załącznikami musi być zgodna z ustawą i SWZ, a w szczególności z opisem przedmiotu zamówienia ujętym w dokumentach zamówienia", „Wszystkie formularze zawarte w SWZ, a w szczególności formularz oferty, Wykonawca wypełni ściśle według wskazówek zawartych w SWZ. W przypadku, gdy jakakolwiek część dokumentów nie dotyczy Wykonawcy - wpisuje on „nie dotyczy". Opis przedmiotu zamówienia dla części I zawarty

został w pliku pn. „Załącznik nr 2a do SWZ -OPZ dla części I – SKD", który stanowi załącznik Nr 2a do SWZ (dalej: „OPZ").

Wykonawca Softex w złożonym wraz z ofertą wypełnionym załączniku nr 1a do SWZ FORMULARZ SPECYFIKACJI TECHNICZNEJ dla części I - modernizacja systemu kontroli dostępu (SKD) zaoferował m.in.: 1) Oprogramowanie SKD: Producent / wersja: IFTER EQU2 ACC Professional, 2) Kontroler typ I: Producent: IFTER, Model: EQU-K400, 3) Kontroler typ II: Producent: IFTER, Model: EQU-K404. W ocenie odwołującego zaoferowany asortyment nie spełnia wymagań zamawiającego, wskazanych poniżej.

1. rozdz. V Wymagania dla Systemu i urządzeń. pkt 4) lit. f) OPZ, str. 13 o treści: „każdy

kontroler przejścia powinien być wyposażony w pamięć stronicowaną, umożliwiającą przesyłanie do niego kompletu nowych nastaw dla kontrolera przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłej, niezakłóconej pracy kontrolowanego przezeń przejścia według poprzednich nastaw. Po odebraniu kompletu nowych nastaw z serwera SKD, kontroler powinien przełączyć się do pracy z nowymi nastawami w sposób automatyczny". Zgodnie z tym wymaganiem zamawiający wymaga, aby kontrolery przejścia były wyposażone w tzw. podwójną pamięć (stronicowaną). Dzięki temu jest zapewniona bezprzerwowa praca kontrolera SKD, nawet w przypadku aktualizacji jego konfiguracji. Funkcjonalność polega na tym, iż nowe dane dotyczące przejścia (numery kart użytkowników, uprawnienia dostępu, harmonogramy czasowe itd.) są zapisywane w wydzielonej części pamięci kontrolera. Kontroler nie uruchomi nowej konfiguracji (działając ciągle z poprzednimi danymi), dopóki nowe dane nie będą kompletne i zweryfikowane;

2. rozdz. V Wymagania dla Systemu i urządzeń. pkt 4) lit. g) OPZ, str. 13 o treści:

„każdy kontroler powinien być wyposażony w zintegrowany rozdzielacz wewnętrznej magistrali transmisyjnej, dla połączenia transmisyjnego danych pomiędzy kontrolerami, na minimum dwie gałęzie". Zaoferowane przez Softex kontrolery EQU-K400 i EQU-E404 nie posiadają zintegrowanego rozdzielacza magistrali, na co wskazują karty katalogowe tych urządzeń. W tym kontekście należy zauważyć:

a) rozdzielacz magistrali pozwala na ominięcie ograniczenia standardu komunikacyjnego RS485, za pomocą którego wysyłają dane urządzenia systemu SKD (czytniki i kontrolery). Ograniczenie polega na tym, iż z uwagi na konieczność minimalizacji zakłóceń transmisji sygnału na magistrali, kolejne urządzenia podłączane do magistrali muszą być łączone ze sobą szeregowo, jedno za drugim. Czyli topologia połączeń nie może mieć postaci np. gwiazdy. Inaczej ujmując, zgodnie z dokumentacją standardu RS485 magistrala komunikacyjna musi mieć zdefiniowane swoje dwa końce;

b) z uwagi na swoją przydatność dla instalatorów, rozdzielacze magistrali są powszechnie stosowane na rynku. Są również produkowane jako urządzenia zewnętrzne;

c) rozdzielacz magistrali ma niezmiernie istotne znaczenie zarówno w przypadku układania instalacji dla nowego systemu, ale przede wszystkim w przypadku ewentualnej rozbudowy systemu w przyszłości. Brak takiego elementu komplikuje oraz podraża takie prace z uwagi na konieczność zachowania struktury magistrali dla standardu RS485, co zostało wyjaśnione w punktach powyżej. Jeśli zainstalowany kontroler posiada wymagany rozdzielacz, to można od tego rozdzielacza rozbudowywać w bok magistralę teletransmisyjną prowadząc jeden przewód do kolejnych urządzeń na odgałęzieniu. Jeśli kontroler nie jest wyposażony w rozdzielacz magistrali, to od ostatniego kontrolera na budowanym odgałęzieniu należy wrócić do miejsca odgałęzienia prowadząc dodatkowy przewód, aby zachować strukturę magistrali. Długość tego przewodu jest co najmniej równa długości ułożonego odgałęzienia. To w oczywisty sposób podraża wykonanie instalacji. Niebagatelne znaczenie ma również fakt, iż z zalet rozdzielacza magistrali można skorzystać także w przypadku, gdy kontroler jest zainstalowany na rozgałęzieniu magistrali. Taka funkcjonalność upraszcza wykonanie magistrali komunikacyjnej, zwłaszcza w przypadku rozbudowy takiej instalacji;

3. rozdz. V Wymagania dla Systemu i urządzeń. pkt 4) lit. o) OPZ, str. 14 o treści:

„oprogramowanie Systemu SKD powinno zapewniać możliwość zmiany, prywatnych kluczy szyfrujących (AES128) w kontrolerach SKD, centralnie z poziomu serwera Systemu SKD. Klucze te wykorzystywane będą do bezpiecznej komunikacji z czytnikami przy pomocy protokołu OSDPv2";

4. rozdz. V Wymagania dla Systemu i urządzeń. pkt 1) lit. i) tiret 4 OPZ, str. 8 o treści:

„System winien obsługiwać następujące rodzaje czytników: […] przenośne pulpity ręczne z czytnikami zbliżeniowymi, przeznaczone dla służb ochrony w celu weryfikacji tożsamości osób przebywających na terenie obiektu";

5. rozdz. IX Współpraca Systemu SKD z bramą segmentową i szlabanami pkt 3) OPZ,

str. 16-17 o treści: „Zasada działania SKD na wjeździe do garażu przedstawia się następująco: Uprawniony pojazd podjeżdża w oznaczone miejsce przed szlabanem „wjazdowym". Następuje wykrycie obecności pojazdu przez detektor oraz aktywacja odczytu i rozpoznania jego tablicy rejestracyjnej przez kamerę ANPR. W momencie odnalezienia odczytanego numeru rejestracyjnego pojazdu na białej liście w pamięci kamery, kamera wysyła, odpowiadający tej tablicy kod karty (identyfikatora właściciela/użytkownika pojazdu) do kontrolera Systemu SKD. Kontroler Systemu

SKD, zależnie od uprawnień właściciela/użytkownika pojazdu, wyzwala podniesienie ramienia szlabanu „wjazdowego" i otwarcie bramy segmentowej. W kierunku na „wyjazd" działanie analogiczne". Zamawiający wymaga, aby zaoferowany system SKD obsługiwał kamerę z funkcją rozpoznawania tablic rejestracyjnych (ANPR) poprzez kontroler SKD. Informacja z kamery o rozpoznanym numerze rejestracyjnym ma trafiać do kontrolera, identycznie jak po odczycie karty identyfikacyjnej na czytniku. To kontroler, po weryfikacji zapisanych w ustawieniach uprawnień, ma przyznać dostęp i otworzyć szlaban lub odrzucić żądanie w przypadku braku uprawnień. Taka funkcjonalność zabezpiecza Zamawiającego przed brakiem działania systemu w przypadku awarii serwera SKD (umożliwia pracę szlabanów w trybie off-line);

6. rozdz. XIII Integracja Systemu SKD z systemem depozytorów kluczy OPZ, str.

19 o treści:

1) Oferowany System SKD powinien zapewniać integrację z systemem depozytorów kluczy (gdzie baza Systemu SKD jest bazą nadrzędną).

2) Integracja (między bazami: baza Systemu SKD – baza depozytorów kluczy) ma zapewnić co najmniej: a) automatyczny i ręczny (na żądanie) eksport danych personalnych pracownika z bazy SKD do bazy depozytora/ów (synchronizacja danych osobowych w bazach), b) blokowaniu w trybie ON LINE zdolności pobrania klucza/-y przez pracownika bez uprzedniego odnotowania przez SKD wejścia pracownika do obszaru kontrolowanego (np. na teren Sądu), c) blokowaniu w trybie ON LINE możliwości wyjścia pracownika przez przejście kontrolowane SKD bez wcześniejszego zdania klucza do depozytora, uprzednio z niego pobranego, d) blokowaniu w trybie ON LINE możliwości wyjścia ostatniego pracownika z grupy uprawnionych do danego klucza bez uprzedniego zdania tego klucza do depozytora, e) obsługi wielu depozytorów w różnych lokalizacjach (budynkach) z uwzględnieniem powyższych opcji.

Odwołujący wskazał dalej, że posiadane przez niego informacje, poparte dokumentacją techniczną zaoferowanych przez Softex kontrolerów (EQU-K400 i EQU-E404) i oprogramowania (IFTER EQU2 ACC Professional) wskazują, że nie spełniają one wskazanych powyżej wymagań. W świetle powyższego oferta Sofetx podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p., ponieważ w ocenie odwołującego jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Odwołujący dodał, że z ostrożności podniósł zarzut art. 128 ust. 4 i art. 223 ust. 1 p.z.p. poprzez zaniechanie wezwania do złożenia wyjaśnień w zakresie niespełniania wskazanych powyżej wymagań, jeśli Izba uzna odrzucenie oferty za przedwczesne i za zasadne uprzednie wezwanie wykonawcy Softex do złożenia wyjaśnień.

Odwołujący dodał, że w konsekwencji powyższych zarzutów doszło do naruszenia także art. 239 ust. 1 p.z.p. poprzez wybór oferty Softex, pomimo że nie jest to oferta najkorzystniejsza oraz art. 16 pkt 1 i 2 p.z.p. poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców i nieprzejrzysty (zarzuty wynikowe).

Działając w imieniu i na rzecz zamawiającego odpowiedź na odwołanie w formie pisemnej wniósł pełnomocnik strony wskazując, iż zamawiający wnosi o ich oddalenie odwołania w całości, zgodnie z uzasadnieniem wskazanym w jego

piśmie procesowym z dnia 27 września 2024 r.

Ponadto, wobec spełnienia przesłanek art. 525 ust. 1-3 p.z.p. Izba dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym w sprawie sygn. akt: KIO 3302/24 wykonawcę: Softex Data S.A. ul. Poleczki 40, 02-822 Warszawa (dalej zwanego jako „przystępujący Softex"), który zgłosił przystąpienie po stronie zamawiającego i przedstawił swoje stanowisko w formie pisemnej – pismo z dnia 27 września 2024 r., wnosząc o oddalenie odwołania, zgodnie z uzasadnieniem przez niego wskazanym.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowych sprawach, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniach, odpowiedziach na odwołania, stanowiskiem przystępujących, konfrontując je z zebranym w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że połączone do wspólnego rozpoznania odwołania dotyczą materii określonej w art. 513 p.z.p. i podlegają rozpoznaniu zgodnie z art. 517 p.z.p. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 p.z.p., których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołań i odstąpieniem od badania meritum sprawy.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 p.z.p., który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał procesowy, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, w szczególności w oparciu o dokumenty zamówienia, złożone oferty, korespondencję prowadzoną w toku przetargu, zważając na okoliczności faktyczne podniesione w odwołaniach i przedłożony materiał dowodowy – stwierdziła, że zarzuty odwołania sygn. akt: KIO 3298/24 nie znajdują oparcia

w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a zatem nie zasługuje ono na uwzględnienie, zaś zarzuty odwołania sygn. akt: KIO 3302/24 zostały uwzględnione częściowo.

W zakresie odwołania sygn. akt: KIO 3298/24, Izba szczegółowo wskazuje jak niżej. Stan faktyczny nie był pomiędzy stronami sporny, treść dokumentacji postępowania została prawidłowo przywołana przez strony i uczestników postępowania, spornym była natomiast ocena w zakresie rozumienia poszczególnych postanowień SWZ, w tym odpowiedzi na pytania wykonawców, których udzielał zamawiający, a także dokonana przez zamawiającego ocena wyjaśnień treści oferty odwołującego i prawidłowość jej odrzucenia z postępowania.

Skład orzekający oddalił zarzut nr 1 z petitum odwołania – naruszenia przez zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. w zw. z art. 99 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 135 ust. 1 i 2 p.z.p. i art. 16 p.z.p. poprzez odrzucenie oferty odwołującego, ponieważ mając na uwadze brzmienie dokumentacji postępowania, treść oferty odwołującego oraz złożone przez niego wyjaśnienia z dnia 9 sierpnia 2024 r., w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego z dnia 7 sierpnia 2024 r., a także zgromadzony materiał dowodowy, czynność zamawiającego z dnia 29 sierpnia 2024 r. polegająca na odrzuceniu oferty odwołującego H. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. jako oferty, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, jest w ocenie Izby prawidłowa.

Zgodnie z informacją z dnia 29 sierpnia 2024 r. zamawiający odrzucił ofertę odwołującego H., ponieważ: „Zamawiający wymagał aby urządzenia decyzyjne (kontrolery przejść) były wyposażone we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2. Zgodnie z katalogiem produktów oraz specyfikacją techniczną produktów zamieszczonymi na oficjalnej stronie Producenta zaoferowane w Formularzu Specyfikacji technicznej dla części nr I kontrolery typu I oraz typu II (poz. 3) są urządzeniami, które nie spełniają wymagania Zamawiającego, gdyż sam kontroler dla systemu R. nie posiada wbudowanego interfejsu RS485 do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2, w związku z tym nie ma możliwości bezpośredniej obsługi kontrolerów wykorzystując protokół OSDPv2. Zgodnie z informacjami Producenta do obsługi OSDPv2 zaoferowane rozwiązanie wymagać będzie zastosowania dodatkowego interfejsu MCI-3 konwertującego protokół OSDPv2 na standard transmisji R.'a, Interfejs MCI-3 zgodnie z informacjami Producenta jest dodatkową pozycja katalogową możliwą do zakupu i podłączenia do kontrolera, jednak nie jest elementem wbudowanym w kontroler". Z treści tej wynika, że oferta została odrzucona z powodu zaoferowania kontrolera, który nie posiada wbudowanego interfejsu RS485 do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2. Nie chodzi zatem o to, że zaoferowany kontroler MC16-PAC-EX-1(4) w ogóle nie posiada interfejsu RS485, co sugerowano w odwołaniu, a to, że interfejs w tym urządzeniu nie spełnia wymagań SWZ – nie można do niego podłączyć czytników obsługujących protokół OSDPv2. W rozwiązaniu zaoferowanym przez

odwołującego komunikacja pomiędzy kontrolerem a czytnikiem nie odbywa się bezpośrednio za pomocą protokołu OSDPv2, a tym samym oznacza to niespełnienie wymagań określonych w SWZ.

Zgodnie z OPZ – pkt V.2 lit. a tiret drugi OPZ, komunikacja pomiędzy czytnikiem a kontrolerem SKD musi odbywać się jako szyfrowana komunikacja wykorzystująca protokół OSDPv2, zaś na podstawie pkt 4 lit. a IDW urządzenia decyzyjne (kontrolery przejść) powinny być wyposażone we wbudowany (zintegrowany) interfejs RS485 do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2. Z treści tej wynika, że czytniki mają być podłączone do interfejsu RS485, a nie gdziekolwiek indziej, np. do urządzenia MCI-3. W ww. wymaganiach nie chodzi też o podłączenie jakichkolwiek czytników do interfejsu RS485, ale takich, które obsługują protokół OSDPv2. Do interfejsu RS485 w kontrolerze zaoferowanym przez odwołującego można podłączyć czytniki, ale nie takie, które obsługują protokół OSDPv2, tylko inny. W tym celu mamy dodatkowe, pośredniczące urządzenie MCI-3 – aby zapewnić współpracę kontrolera MC16-PAC-EX-1(4) z

czytnikami obsługującymi protokół OSDPv2. Zgodnie z treścią karty katalogowej kontrolera MC16-PAC-EX-1(4): bezpośrednia obsługa 16 czytników serii MCT (interfejs RS485), obsługa do 16 czytników OSDP (protokół OSDP v2) za pomocą interfejsu MCI-3 (tak str. 2 karty katalogowej zaoferowanego kontrolera), co oznacza, że sam kontroler, bez modułu MCI-3, obsługuje czytniki poprzez wbudowany interfejs RS485, ale te czytniki nie obsługują protokołu OSDPv2. Kontroler posiada wbudowany interfejs RS485 do bezpośredniej obsługi czytników, obsługujących inny protokół niż wymagany OSDPv2. Zatem aby kontroler mógł skomunikować się z czytnikiem w protokole OSDPv2 niezbędne jest umieszczenie pomiędzy kontrolerem dostępu a czytnikiem interfejsu komunikacyjnego MCI-3, który dokona konwersji standardu transmisji z RACS5 na protokół OSDP. Jak wskazuje producent urządzenia: Interfejs MCI-3 umożliwia podłączenie czytnika wykorzystującego protokół OSDP do kontrolera dostępu serii MC16 (system RACS 5). Interfejs działa jako konwerter komunikacji ze standardu OSDPv2 na standard transmisji RS485 EPSO 3 (R.). (vide karta katalogowa interfejsu komunikacyjnego MCI-3). Zatem czynność odrzucenia oferty odwołującego H., która nie spełnia omówionych wymagań SWZ, jest prawidłowa. Dodatkowo, zaoferowanie rozwiązania z modułem konwertującym oznacza także, że w pełni bezpieczne szyfrowanie danych protokołem OSDP pomiędzy czytnikiem a kontrolerem ma być realizowane w rzeczywistości tylko pomiędzy czytnikiem a modułem MCI-3, czyli w przesyle danych do kontrolera już nie; taki sposób realizacji szyfrowania i przesyłania danych jest niegodny z warunkami zamówienia.

Dalej Izba zaznacza, że w odwołaniu zawarto szereg argumentów, które nie mają znaczenia dla podstawy odrzucenia, w tym irrelewantne dla sposobu spełnienia ww. wymogów są wywody odwołującego dotyczące dopuszczenia stosowania Polskiej Normy

PN-EN 60839-11-1. Zamawiający ma prawo postawienia wyższych wymagań niż określone w normach, zaś treść rzeczonej normy należy czytać razem z OPZ i dopiero ten łączny opis określa wymagania zamawiającego w stosunku do przedmiotu zamówienia, co pomija odwołujący. Odwołanie zasadza się na bezpodstawnej próbie uczynienia norm jedynym wymaganiem, które musi być spełnione, z pominięciem wymagań z załącznika nr 2a do SWZ. Udzielona przez zamawiającego odpowiedź na pytanie nr 6 (Nie ma norm: PN-EN 60839-11-15 i PN-EN 60839-11-26 oraz klas dostępu B i rozpoznania 2. Jest norma PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015, w których są tzw poziomy bezpieczeństwa od 1 do 4. Wytyczne Ministerstwa Sprawiedliwości wskazują użycie systemu Kontroli Dostępu poziomu 3, w związku z tym prosimy o akceptację dostawy system spełniającego poziom/grade 3." Odpowiedź: „Zamawiający dopuści dostawę systemu spełniającego poziom/grade 3 zgodnie z normami PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015.") w żaden sposób nie zmieniła wymagań opisanych w punkcie V.2 lit. a tiret drugi OPZ oraz w punkcie 4 lit. a IDW. Innymi słowy, odwołujący nieprawidłowo wywodzi, że skoro zamawiający dopuścił wykonanie systemu spełniającego poziom/grade 3 zgodnie z normami PN-EN-60839-11-1 2014 i PN-EN-60839-11-2 2015, a normy te przewidują „modularyzację poszczególnych bloków kontrolera", to zastosowanie modułu MCI-3 jest dopuszczalne. Normy opisują wymagania i wytyczne na pewnym poziomie ogólności i są wskazówkami dla producentów w jaki sposób mają być wykonane ich urządzenia oraz co muszą posiadać/realizować. Norma nie narzuca konkretnych rozwiązań technicznych tylko określa minimalnie wymagania, funkcjonalność i procedury jej testowania (tak norma PN-EN 6083911-1 punkt 1). Zamawiający ma prawo opisać swoje dodatkowe wymagania, które wychodzą poza wytyczne zapisane w normach, co uczynił, a czego odwołujący we właściwym terminie nie zakwestionował, szukając obecnie wątpliwości/niejednoznaczności SWZ tam, gdzie jej obiektywnie nie ma. Niezgodność z wymaganiami z załącznika nr 2a do SWZ stanowi samodzielną podstawę do odrzucenia oferty, bez względu na ewentualne spełnienie wymagań powołanych norm, w szczególności, że nie ma żadnych rozbieżności pomiędzy wymaganiami norm, a wymaganiem, na podstawie którego odrzucono ofertę odwołującego H.. Fakt, że spełniono wymagania norm nie świadczy sam w sobie o spełnieniu innych wymagań postawionych przez zamawiającego w SWZ. Nie ma także sporu co rozumienia pojęć na gruncie przedmiotowych norm, tak jak nie jest przedmiotem sporu czy oferta odwołującego H. jest zgodna z tymi normami.

Dodatkowo warto zaznaczyć, że moduł MCI-3 nie jest także elementem składowym kontrolera. Zgodnie z rozdziałem 3 terminy i definicje, punkt 3.3 normy PN-EN-60839-11-1 2014 kontroler to „część systemu kontroli dostępu, która komunikuje się z czytnikami, urządzeniami ryglującymi i czujnikami, i podejmuje decyzję o przyznaniu albo odmowie dostępu przez przejście". Definicja ta potwierdza, że kontroler to element aktywny. Dokładnie

tak działa kontroler zaoferowany przez odwołującego, również bez zainstalowanego modułu MCI-3. Kontroler z modułem i bez niego, to nie jest to samo urządzenie. Więc nie można mówić o tym, że MCI-3 jest wbudowane (zintegrowane) w kontroler produkowany przez producenta R.. Już sam fakt, że interfejs MCI-3 w ofercie producenta jest odrębną pozycją handlową potwierdza, że jest to osobne urządzenie; także zgodnie z dokumentacją firmy R. moduł MCI-3 nie jest integralną częścią kontrolera (por. karta techniczna kontrolerów, interfejsu (modułu) oraz instrukcja instalacji interfejsu). Dlatego też MCI-3 występuje jako odrębna pozycja, bo uznanie go za część kontrolera byłoby niezgodne z normami, co umknęło odwołującemu. Moduł MCI-3 to dodatkowe urządzenie (co odwołujący przyznał na str. 15 odwołania), którego rola polega za umożliwieniu komunikacji kontrolera MC16PAC-EX-1(4) z czytnikami działającymi w wymaganym protokole OSDPv2. Bez niego urządzenie komunikuje się z czytnikami działającymi w innym protokole. Nie jest zatem też tak, że moduł MCI-3 jest elementem zapewniającym zgodność z normami. A nawet gdyby był, to nie zwalnia to odwołującego z konieczności spełnienia wymagań określonych w punkcie V.2 lit. a tiret drugi OPZ i w punkcie 4 lit. a IDW.

Odwołujący również szeroko poruszał kwestię integracji, czyniąc szerokie wywody na temat integracji urządzenia MCI-3 z kontrolerem, kiedy przedmiotem sporu nie jest sposób integracji MCI-3 z kontrolerem, ale fakt, że wbudowany interfejs RS485 nie służy do podłączenia czytników obsługujących protokół OSDPv2. Zamawiający wymagał integracji interfejsu RS485 z kontrolerem. Kwestia integracji MCI-3 z kontrolerem nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Istotne znaczenie dla oceny oferty złożonej przez odwołującego ma aspekt wykorzystania dodatkowego elementu zewnętrznego MCI-3, który nie jest w żaden sposób zintegrowany/wbudowany z kontrolerami MC16-PACEX-1 oraz MC16-PAC-EX-4. Zamawiający jako zasadniczy powód odrzucenia oferty odwołującego H. przywołał wymóg posiadania przez kontroler wbudowanego (zintegrowanego) interfejsu RS485 do podłączenia czytników, obsługujących protokół OSDPv2. Przy tym

cały wywód na temat integracji, jej sposobu jest bezprzedmiotowy, odwołujący również pomija, że sam producent oferowanego przez niego urządzenia rozumie interfejs tak samo, jak zamawiający, a zarazem tak, jak się go powszechnie rozumie. Odwołujący czyni obszerne rozważania na temat rozumienia interfejsu w oderwaniu od treści karty katalogowej oferowanego urządzenia.

Ponadto, Izba nie podzieliła stanowiska odwołującego, że brzmienie SWZ jest niejednoznaczne lub niejasne. Czym innym jest obiektywnie niejasna treść SWZ, którą należycie działający wykonawca mógłby rozumieć na więcej niż jeden sposób, a czym innym podnoszenie, że dokumentacja jest niejasna, ponieważ odwołujący nie przygotował się właściwie do złożenia oferty w postępowaniu, a teraz szuka subiektywnych wątpliwości czy niejasności, które miałyby zostać rozstrzygane na jego korzyść. Taka wadliwa treść SWZ powinna być także odpowiednio wykazana. Odwołujący powinien udowodnić, że

profesjonalnie działający wykonawca, w sposób obiektywnie uzasadniony, mógłby rozumieć wymagania dokumentacji postępowania na co najmniej dwa sposoby, a nie blankietowo zarzucać, że w sumie po odrzuceniu jego oferty SWZ wydaje mu się niejasna. Jeżeli jakieś wyrażenie faktycznie było niejasne, należało zapytać zamawiającego o sposób rozumienia wymagania na etapie przed złożeniem oferty, a nie następczo zarzucać zamawiającemu zaniechanie dotyczące zdefiniowania pojęć i wymagań, o które nikt nie pytał. Zamawiający, w sposób obiektywnie uzasadniony mógł założyć, że powyższe jest dla profesjonalisty klarowne i jednoznaczne, inaczej należycie działający wykonawca poprosiłby o wyjaśnienie treści SWZ. Nie ma tutaj także żadnych obiektywnych niejasności czy wątpliwości, dokumentacja postępowania nie została również zaskarżona we właściwym, zawitym terminie. Żaden z wykonawców nie zadał pytań w omawianym przedmiocie.

Skład orzekający dalej zauważa, że rozwiązanie oferowane przez odwołującego H. jest rozwiązaniem wiążącym się z podniesionym ryzykiem nieuprawnionego dostania się do systemu kontroli dostępu (także jako „SKD"), co poprzez pozyskanie danych z SKD mogłoby dać możliwość dostępu do wszystkich pomieszczeń sądu, w tym również do tych, w których znajdują się klucze do funkcjonującej u zamawiającego infrastruktury technicznej i informatycznej, a także do tych pomieszczeń, w których przechowywane są akta spraw. Aby zagwarantować odpowiedni bezpieczeństwo dostępu do pomieszczeń zamawiający – zgodnie z OPZ – wymagał, aby komunikacja pomiędzy czytnikiem a kontrolerem SKD odbywała się jako szyfrowana komunikacja wykorzystująca protokół OSPD. Protokół OSPD to standard dwukierunkowej bezpiecznej komunikacji urządzeń kontroli dostępu, zatwierdzony jako międzynarodowy standard przez Międzynarodowa Komisję Elektrotechniczną w maju 2020 r. i został opublikowany m.in. jako norma europejska EN IEC 60839-11-5-2020 Systemy alarmowe i elektroniczne systemy zabezpieczeń - Część 11-5: Elektroniczne systemy kontroli dostępu – Protokół komunikacyjny (OSDP). Każda zmiana protokołu zapewniającego szyfrowanie komunikacji pomiędzy czytnikiem a kontrolerem SKD generuje dodatkową możliwość włamania się do systemu i zwiększa możliwość prób sabotażu. Natomiast pełna integracja interfejsu OSDPv2 na płycie kontrolera umożliwia centralne zarządzanie kluczami szyfrującymi SCBK we wszystkich czytnikach z interfejsem OSDPv2. Oznacza to pełną realizację kolejnego wymogu zamawiającego, ujętego w paragrafie 14.4. „Wymagane cechy urządzeń sterujących (kontrolerów) SKD", gdzie w punkcie 15 wskazano „Oprogramowanie systemu SKD powinno zapewniać możliwość zmiany, prywatnych kluczy szyfrujących (AES128) w kontrolerach SKD, centralnie z poziomu serwera systemu SKD. Klucze te wykorzystywane będą do bezpiecznej komunikacji z czytnikami przy pomocy protokołu OSDPv2.". Okresowa zmiana kluczy prywatnych, wykorzystywanych przez protokół OSDP2 do komunikacji z czytnikami, ma swoje uzasadnienie w dążeniu do zachowania najwyższego poziomu bezpieczeństwa.

Dla profesjonalisty działającego na przedmiotowym rynku jasnym jest, że chcąc zapewnić właściwe szyfrowanie danych przesyłanych w systemie bezpieczeństwa, należy uniemożliwić jakąkolwiek ingerencję w przesyłane dane pomiędzy czytnikiem a kontrolerem, które są szyfrowane za pomocą uznanego protokołu szyfrowania OSDPv2. Zaś złożenie oferty, która przewiduje wprowadzenie na drodze komunikacji pomiędzy czytnikiem a kontrolerem dodatkowego urządzenia – interfejsu komunikacyjnego MCI-3, musiałaby mieć bezpośrednie wskazanie w SWZ. Nie da się bowiem rozsądnie poczynić założenia, że takie obniżające bezpieczeństwo rozwiązanie byłyby dopuszczalne. Odwołujący, w miejsce zadania pytania zamawiającemu przed złożeniem oferty – czy dopuści zaoferowany przez niego dodatkowy element pośredniczący – zdecydował się na działanie nielojalne, jakim była próba kwestionowania postawionych wymagań dokumentacji postępowania post factum. Działanie takie zostało uznane za niedopuszczalne przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt: IV CSK 626/13, gdzie zwrócono uwagę, iż w mierniku starannego działania wymaganego od profesjonalisty jest upewnienie się, czy proponowane rozwiązanie będzie przydatne dla zamawiającego do użycia zgodnie z przeznaczeniem oraz czy spełni stawiane przez zamawiającego wymogi. Innymi słowy, nie można objąć ochroną działania wykonawcy, który przed złożeniem oferty nie upewnił się, że zamawiający uzna jego rozwiązanie, wiążące się z podniesionym ryzykiem nieuprawnionego dostania się do SKD, za spełniające wymagania SWZ, tylko dlatego, że zamawiający nie podkreślił, że nie można oferować dodatkowego elementu obniżającego bezpieczeństwo. Przeciwnie – w sytuacji, gdyby zamawiający dopuszczał spełnienie wymagań określonych w punkcie V.2 lit. a tiret drugi OPZ i w punkcie 4 lit. a IDW za pomocą dodatkowego urządzenia, to musiałby bezpośrednio wskazać na tę okoliczność w SWZ.

Izba zaliczyła na poczet materiału dowodowego złożone przez odwołującego oświadczenie z dnia 2 października 2024 r., niemniej okazało się ono nieprzydatne dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia. Nie powiązano go ze złożoną ofertą, nie przedstawiono pytań, na które odpowiadał podmiot R. Sp. z o.o. Sp. k. w Sztumie, cechuje się ono ogólnymi sformułowaniami, nie potwierdzając wprost spełnienia wyżej omówionych wymagań SWZ. Jak również skład orzekający oceniał czynności zamawiającego dokonane w toku badania i oceny ofert, tu w szczególności odrzucenie oferty odwołującego w związku ze złożonymi przez niego wyjaśnieniami treści oferty z dnia 9 sierpnia 2024 r., co prawidłowo spowodowało uznanie tej oferty za niezgodną z wymaganiami SWZ i odrzucenie jej przez zamawiającego. W zakresie dowodu z oględzin urządzenia odwołującego, Izba wskazuje, że dokonane oględziny mogą wskazywać najwyżej na fakt, jakie to jest urządzenie i jak wygląda, nie będąc dowodem przydatnym dla dokonania ustaleń

relewantnych dla rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, Izba oddaliła zarzut nr 1 z petitum odwołania. Nie było również podstaw do uwzględnienia zarzutu nr 2 dotyczącego naruszenia przez zamawiającego art. 239 ust. 1 i 2 p.z.p. oraz art. 17 ust. 1 i 2 p.z.p., polegającego na zaniechaniu dokonania wyboru oferty odwołującego H., bowiem oferta ta została zasadnie odrzucona przez zamawiającego z postępowania.

Brak potwierdzenia zarzutów wskazanych w odwołaniu sygn. akt: KIO 3298/24 powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza art. 554 ust. 1 pkt 1 p.z.p., więc zostało ono przez Krajową Izbę Odwoławczą oddalone.

W przedmiocie odwołania sygn. akt: KIO 3302/24, skład orzekający szczegółowo wskazuje, co następuje. Odwołujący postawił zamawiającemu zarzuty dotyczące zaniechania odrzucenia oferty przystępującego Softex, pomimo że jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia (zarzut nr 1, art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p.), zamawiający zaniechał wezwania przystępującego Softex do złożenia wyjaśnień w zakresie treści dokumentów i oświadczeń złożonych w postępowaniu (zarzut nr 2, art. 128 ust. 4 p.z.p.), zamawiający zaniechał wezwania przystępującego Softex do złożenia wyjaśnień oferty i innych dokumentów i oświadczeń (zarzut nr 3, art. 223 ust. 1 p.z.p.), w zakresie sześciu parametrów/wymagań SWZ, tj. 1 - rozdz. V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. f OPZ, 2 - rozdz. V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. g OPZ, 3 - rozdz. V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. o OPZ, 4 - rozdz. V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 1 lit. i tiret 4 OPZ, 5 - rozdz. IX współpraca systemu SKD z bramą segmentową i szlabanami pkt 3 OPZ, 6 - rozdz. XIII integracja systemu SKD z systemem depozytorów kluczy OPZ. Odwołujący wskazał na rozprawie, że nie popiera zarzutów odwołania dotyczących ww. pkt 4 i pkt 6, zaś w stosunku do pozostałych czterech parametrów/wymagań Izba stwierdziła jak niżej.

Na wstępie rozważań należy podkreślić, że skład orzekający zgadza się z zamawiającym, że w procesie przed Izbą, który jest postępowaniem kontradyktoryjnym, trzon materiału procesowego i podstawę rozstrzygnięcia stanowią twierdzenia i dowody przedstawione przez strony. Zgodnie z art. 534 ust. 1 p.z.p. strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to obowiązek dostarczenia organowi procesowemu środków, przy pomocy których mógłby on przekonać się o tym, że podnoszone okoliczności są prawdziwe, zaś z drugiej strony określa, kto ponosi negatywne konsekwencje braku wywiązania się z nałożonego ciężaru dowodowego, czyli materialnoprawny skutek nieudowodnienia istotnych okoliczności, z których wywodzone są skutki prawne, który w tym wypadku oznacza oddalenie odwołania. Ciężar obalenia prawidłowości oferty przystępującego Softex rozłożony jest według reguł ogólnych i spoczywa na tym, kto wywodzi z tego skutki procesowe – na odwołującym Maxto.

Niemniej, zgodnie z art. 552 ust. 1 p.z.p. wydając wyrok, Izba bierze za podstawę stan rzeczy ustalony w toku postępowania odwoławczego, co oznacza, że skład rozpoznający spór orzeka na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego, a nie wyłącznie na kanwie dowodów korzystnych dla strony, która je przedstawia. W ocenie składu orzekającego odwołanie w znacznej mierze zasługiwało na uwzględnienie wyłącznie ze względu na dowód przedłożony z inicjatywy zamawiającego, który przedstawił oświadczenie producenta IFTER J. T. Wola Niemiecka 78C, 21-025 Niemce (dalej także jako „producent IFTER") potwierdzające, że istnieją obiektywne wątpliwości dotyczące spełnienia wymagań dokumentacji postępowania przez rozwiązanie oferowane przez przystępującego Softex, co wymaga wezwania tego wykonawcy do złożenia wyjaśnień treści oferty. (vide wyjaśnienia producenta IFTER z 18.09.2024 r. wraz z wnioskiem zamawiającego z 13.09.2024 r., w trybie art. 128 ust. 5 p.z.p., o udzielenie wyjaśnień).

Ze złożonych przez zamawiającego wyjaśnień producenta IFTER nie wynika jednoznaczne potwierdzenie spełnienia przez zaskarżoną ofertę wymagań określonych w rozdziale V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. f, g, o OPZ (pkt 1-3) i w rozdziale IX współpraca systemu SKD z bramą segmentową i szlabanami pkt 3 OPZ (pkt 5). Tak, jak trafnie wskazano w złożonej przez odwołującego opinii prywatnej, w wyjaśnieniach producenta nie udzielono konkretnych odpowiedzi, są one niejednoznaczne i budzą dalsze uzasadnione wątpliwości. Innymi słowy, przed Izbą doszło do quasi postępowania wyjaśniającego – które powinno zostać przeprowadzone w ramach badania i oceny ofert w przetargu – gdzie na wezwanie zamawiającego producent nie udzielił klarownych i niebudzących wątpliwości wyjaśnień dotyczących spełnienia ww. wymagań. Nawet dodatkowe uszczegółowienie tych wyjaśnień przez zamawiającego na rozprawie nie rozwiało w sposób jednoznaczny wątpliwości powstałych w wyniku przedstawienia oświadczenia producenta IFTER z dnia 18 września 2024 r., w szczególności, że jeżeli zamawiający zdecydował się posłużyć wyjaśnieniami producenta, jako dowodem na potwierdzenie spełnienia danego parametru/wymagania, to powinno to być jednoznaczne oświadczenie producenta, które nie wymaga dalszego doprecyzowywania przez zamawiającego.

Skład orzekający podzielił wnioski opinii prywatnej przedstawionej przez odwołującego, będącej analizą wyjaśnień producenta, która w ocenie Izby jest wiarygodna i przekonująca. Opinia wskazuje proces myślowy autora, który legł u podstaw wskazanych w niej wniosków, a osoba sporządzająca opinię posiada wiedzę specjalistyczną w przedmiotowej branży (tak załączniki do opinii technicznej z 02.10.2024 r. str. 14-27). Oceniając treść przedłożonej opinii Izba miała także na uwadze, że częściowo dotyczy ona okoliczności, które nie zostały podniesione w odwołaniu, w związku z tym nie podlegają one rozpoznaniu, co zasadnie zauważył zamawiający na rozprawie. Aczkolwiek nawet bez posiadania wiedzy specjalistycznej, zdaniem składu orzekającego sama lektura brzmienia

wyjaśnień producenta IFTER nie wskazuje na jednoznaczne potwierdzenie spornych wymagań, powodując, że istnieje obiektywna potrzeba wezwania przystępującego Softex do złożenia wyjaśnień treści oferty. Ponadto, w zakresie pkt 2 (rozdział V wymagania dla systemu i urządzeń pkt 4 lit. g OPZ) odwołujący przedłożył dwa oświadczenia: TAKE-SYSTEM Sp. z o.o. w Olsztynie i T. M., zajmujących się montażem systemów teletechnicznych, że wskazane kontrolery przystępującego nie są wyposażone w zintegrowany rozdzielacz wewnętrznej magistrali transmisyjnej dla połączenia

transmisyjnego danych pomiędzy kontrolerami na minimum dwie gałęzie, które jedynie dodatkowo przekonują o zasadności uwzględnionego zarzutu.

Warto także podkreślić, że w postępowaniu odwoławczym producent IFTER z podmiotu trzeciego, którego oświadczenia mogłyby stanowić dowód w procesie, stał się reprezentantem przystępującego Softex i zaczął działać w jego interesie jako pełnomocnik. W związku z tym przymiot wiarygodności, który standardowo przypisuje się oświadczeniom wiedzy podmiotów niezainteresowanych rozstrzygnięciem, w przypadku tego producenta nie może zostać przyjęty. Przyjmując rolę pełnomocnika uczestnika postępowania odwoławczego, producent stał się podmiotem bezpośrednio zainteresowanym uzyskaniem konkretnego rozstrzygnięcia, zatem składane przez niego oświadczenia musza być obecnie traktowane nie jako oświadczenia podmiotu trzeciego, a jako oświadczenia strony, obliczone na wywołania korzystnych dla niej skutków. Składane przez producenta zapewnienia są mniej wiarygodne niż byłyby, gdyby zostały złożone przez podmiot trzeci, niezainteresowany wynikiem sporu. Poza faktem, że powiększyło to wątpliwości, jakie wywołał złożony przez zamawiającego dowód w postaci wyjaśnień z dnia 18 września 2024 r., nawet bez podważającej go opinii przedstawionej przez odwołującego, sam zaistniały stosunek poddaje wątpliwości, które wymagałyby weryfikacji czy oświadczenia producenta IFTER faktycznie pokazują obiektywny obraz rzeczywistości w zakresie spełniania zaskarżonych wymagań.

W świetle powyższego skład orzekający stwierdził, że rozpoznawane odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie, ponieważ zamawiający w sposób przedwczesny dokonał wyboru oferty przystępującego Softex, kiedy zgromadzony materiał procesowy przekonuje, że prawidłowo działający zamawiający powinien w toku badania i oceny ofert wezwać przystępującego do złożenia wyjaśnień, celem jednoznacznego potwierdzenia spełnienia omówionych wymogów SWZ, co spowodowało uwzględnienie zarzutu i nakazanie zamawiającemu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego (art. 128 ust. 4 p.z.p.), zgodnie z sentencją orzeczenia. Na dzień orzekania nie ma natomiast podstaw, aby dokonać subsumpcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod art. 226 ust. 1 pkt 5 p.z.p. Zarzut nr 1 z petitum odwołania dotyczący odrzucenia oferty przystępującego Softex, jako oferty niezgodnej z warunkami zamówienia, nie został przez odwołującego udowodniony i jako bezpodstawny został przez Izbę oddalony.

Krótko należy się także odnieść do podnoszonej przez zamawiającego wadliwej budowy odwołania. Izba stwierdziła, że pomimo, iż odwołanie jest dość lapidarne, to zawiera wszystkie elementy wymagane normami p.z.p., określone w szczególności w art. 516 ust. 1 pkt 7-10 p.z.p. W odwołaniu prawidłowo wskazano podstawę faktyczną i prawną, skupiając się na parametrze/wymaganiu, który zdaniem odwołującego nie został przez przystępującego Softex spełniony/wymaga wezwania go do złożenia wyjaśnień. Przy tym zamawiający ma rację, że przedłożona przez odwołującego opinia prywatna wychodzi poza granice odwołania i w zakresie przekraczającym podstawę faktyczną postawionych zarzutów została przez Izbę pominięta przy wyrokowaniu (art. 555 p.z.p.). Co do wniosku odwołującego o uznanie przedmiotowej opinii za spóźnioną, skład orzekający wyjaśnia, że ustawa p.z.p. nie zawiera prekluzji dowodowej, a dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej można składać do zamknięcia rozprawy (art. 535 p.z.p.). Stanowisko zamawiającego stanowi raczej zasadny wniosek de lege ferenda, wprowadzenia do ustawy ograniczenia czasowego, w którym strony powinny przedkładać materiał dowodowy, nie mając jednoznacznej podstawy w obecnie obowiązującej ustawie. Ponadto Izba zaliczyła na poczet materiału dowodowego także wydruki z linków zawartych w odwołaniu, przy czym materiały te dotyczyły okoliczności bezspornych, opisujących dane funkcjonalności, więc były nieprzydatne dla ustalenia okoliczności relewantnych dla rozstrzygnięcia.

Krajowa Izba Odwoławcza częściowo uwzględniła odwołanie sygn. akt: KIO 3302/24, gdyż wykazano, że w przedmiotowym stanie faktycznym została wypełniona hipoteza art. 554 ust. 1 pkt 1 p.z.p. – stwierdzone naruszenie przepisów ustawy może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, zaś wybór oferty przystępującego Softex, bez wezwania go do złożenia wyjaśnień treści oferty, był przedwczesny.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w połączonych do rozpoznania sprawach wydano na podstawie art. 575 p.z.p. obciążając strony kosztami zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego, z uwzględnieniem brzmienia rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

W sprawie sygn. akt: 3298/24, mając na uwadze § 8 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. a, b i d ww. rozporządzenia, Izba obciążyła odwołującego kosztami postępowania odwoławczego, na które złożyły się poniesione przez niego: wpis (15.000,00 zł), koszty zastępstwa procesowego zgodnie ze złożoną fakturą VAT (3.600,00 zł, uwzględniając limit wynikający z § 5 pkt 2 lit. b rozporządzenia), koszty dojazdu i noclegu zgodnie ze złożonym

spisem kosztów wraz z załącznikami (1.171,00 zł, po zaokrągleniu do pełnych złotych) oraz koszty opłat skarbowych od złożonych pełnomocnictw (51,00 zł, dowody uiszczenia w aktach sprawy).

W sprawie sygn. akt: KIO 3302/24, mając na uwadze § 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b ww. rozporządzenia, zgodnie z proporcją zarzutów uwzględnionych (zarzut zaniechania wezwania do wyjaśnień, obejmujący dwie podstawy prawne) do zarzutów oddalonych (zarzut zaniechania odrzucenia oferty przystępującego Softex), pozostałe zarzuty (zarzuty 3-4 z petitum odwołania) stanowią bowiem zarzuty wynikowe, strony odpowiadają za koszty po połowie. Na koszty postępowania złożył się uiszczony przez odwołującego wpis (15.000,00 zł) i koszty zastępstwa procesowego odwołującego, zgodnie z przedłożoną fakturą VAT (3.600,00 zł). Zgodnie z wynikiem sporu Izba zasądziła na rzecz odwołującego od zamawiającego połowę należnych mu, poniesionych uzasadnionych kosztów procesu (7.500,00 zł + 1.800,00 zł = 9.300,00 zł).

Przewodniczący:

31